

SPARTACUS

Uitgave van de Communistenbond "SPARTACUS".

PROLETARIËRS ALLER LANDEN, VERENIGT U !

264/12
ACTUELE
BERICHTEN.

17 Februari 1945.

POLITIEK WEEKOVERZICHT.

In ons laatste weekoverzicht spraken wij het vermoeden uit, dat op de enkele dagen geleden goeindigde conferentie van drie, Stalin niet meer over alle troeven beschikte. Vooral de grote successen van Amerika en Engeland in het Verre Oosten gaven ons aanleiding, de positie van Rusland ondanks de zegetocht van het Russische leger door de Oostelijke en Zuidoostelijke provincies van het Derde Rijk eerder als zwakker dan als sterker tegenover zijn Westerse bondgenoten te beschouwen. Stalin speelde tot nu toe de rol van de lachende derde in de oorlog tussen Japan en Engeland en Amerika. Deze rol is nog niet uitgespeeld, maar zij heeft na de val van Manila veel van haar betekenis verloren.

Wij weten ook nu nog niet veel af van de conferentie der drie. Maar wat in de laatste dagen bekend werd, schijnt toch onze verwachtingen te bevestigen. Een van de eerste berichten die wij ontvingen, was de mededeling, dat de formatie van een nieuwe Poolse regering onder toezicht van de Russische regering en de Britse en Amerikaanse ambassadeurs in Moskou zou geschieden. Voorts werd er op gewezen, dat Rusland accoord gaat met de Curzon-linie als toekomstige Pools-Russische grens.

De Curzon-linie als Pools-Russische grens werd reeds na de vorige oorlog door de Britse regering voorgesteld en werd ook tijdens de laatste jaren door de Britse bemiddelaars van de Pools-Russische geschillen als compromis aanbevolen. Ondanks de voor Polen uitermate nadelige krachtsverhoudingen heeft de Poolse fascistengoverning in Londen steeds weer even beleefd als beslist geweigerd, de Curzon-linie en zodoende het verlies van Oost-Galicië en van de Witruisische gebieden te aanvaarden. Met het oog op de bedoelingen van Rusland, zijn Westerse grenzen zo ver mogelijk te verschuiven, was de Curzon-linie, die ongeveer Brest-Litowsk met Lemberg verbindt, nog de voordeligste oplossing, die de Poolse regering heeft kunnen verwachten. Naarmate de Poolse regering, vertrouwend op de grote broeders in Londen en Washington, weigerde de bemiddelingsvoorstellen te accepteren, werden ook de eisen van Moskou scherper. De uiteindelijke breuk van de diplomatieke relaties tussen de toenmalige Poolse regering in Londen en Moskou en de stichting van het Poolse Nationale Vrijheidscomité in Moskou (inmiddels tot regering gepromoveerd) waren de te

verwachten konsekwenties. Het gedrag van de Poolse regering in Londen in verband met de zgn. soldatengraven in Katyn was voor Moskou een zeer welkom voorwendsel, om definitief met de pro-fascistische, gedeeltelijk zelfs wel nog pro-Duitse elementen in Londen te breken. Hierdoor geloofde Stalin de vrije hand ten aanzien van het Poolse vraagstuk te verkrijgen.

De Russen verklaarden, dat de Curzon-linie als Pools-Russische grens met de politieke realiteit niet meer in overeenstemming was. Tegelijkertijd werd met toestemming van Moskou door de Poolse marionetten-regering bij de gratie van Stalin vastgesteld, dat de Oder, die nu op vele honderden kilometers breedte door de Russische legers overschreden is, de toekomstige Pools-Duitse grens zou vormen.

Wij zijn zeer zeker van mening, dat - gezien de afhankelijkheid van de nieuwe Poolse regering van Moskou - het geen groot verschil zal betekenen, of de Russisch-Poolse grens iets verder Oostelijk of Westelijk zal lopen. Maar het betrekken van de Britse en Amerikaanse ambassadeurs bij het oprichten van een nieuwe Poolse regering alsmede het onverwachte genoegen nemen van de Russische regering met de Curzon-linie is toch wel zeer belangrijk nieuws en betekent in zekere zin een diplomatieke nederlaag van Stalin. De Curzon-linie is een concessie van Stalin, die niet meer zoals nog korte tijd geleden zijn eventuele medewerking in de Aziatische oorlog aan de kant van Engeland en Amerika tegen de hoge prijs van de vrije hand in Oost-Europa kan verkopen.

Als de geallieerden, hetgeen onigszins te betwijfelen valt, werkelijk voor langere tijd de nu gesloten overeenkomst zullen naleven, dan zou de linie tussen Brest-Litowsk en Lemberg de meest Westelijke grens van Rusland zijn, dan zal bewoosten deze linie tot aan de Oder een Poolse staat bestaan, die in alle belangrijke kwesties de dienstwillige dienaar van de regeringsbesluiten in Moskou zal zijn.

Drie staatslieden zijn overeengekomen, een nieuwe grens te trekken. En de mensen, die in het Westen en in het Oosten van deze grens leven, moeten zich er bij neerleggen. Hun toestemming werd niet gevraagd. Een compromis tussen machtsbelangen en het bevel van een betrekkelijk klein aantal van mensen stellen de wet.

Dergelijke Curzon-linies zijn er overal. Honderdduizenden, zelfs miljoenen zullen "bij wijze van straf" hun woonsteden moeten

verlaten en voor het herstel van oorlogsschade jaren, misschien hun gehele leven dwangarbeid moeten verrichten. En de nationalistische ophitsing, het miskennen van hetgeen mensen werkelijk met elkaar verbindt, zorgen ervoor, dat de mensen deze Curzon-linies, die overal in de wereld getrokken worden, werkelijk als onrechtvaardig beschouwen en dat ze bereid zijn, zich hiervoor te laten slachten.

Deze Curzon-linies doorsnijden gebieden, die sinds tientallen jaren en vaak nog veel langer dezelfde of tenminste sterk op elkaar gelijkende maatschappelijke ontwikkeling hebben ondergaan. De nieuwe grens scheidt door een kunstmatige barriere men-

sen van elkaar, die gewend waren, samen of als burens de machines te hanteren en hun akkers te bewerken. De hele absurditeit van de Curzon-linie wordt duidelijk, wanneer in het Westen en in het Oosten of in het Noorden en in het Zuiden van hen de mensen onder de gelijke lasten gebukt gaan en elkaar in dezelfde taal hetzelfde leed mededelen. Maar ze kunnen elkaar de handen niet toesteken en ze moeten elkaar misschien morgen alweer vermoorden.

Nooit kan de arbeidersklasse dergelijke besluiten aanvaarden, nooit zal de revolutie de Curzon-linies of andere grenzen erkennen. Voor de arbeidersmacht bestaan er geen grenzen, noch territoriale grenzen, noch grenzen van de algemen welvaart.

-o-o-o-

DE DRIE WIJZEN IN HET OOSTEN.

Toen na de vorige conferentie, Churchill uit Moskou terugkwam, kon hij het niet laten, zijn oude en meest gehate vijanden, de revolutionaire arbeiders, te henen: "Wij voelden", zeide hij, "als een echte arbeiders- en soldaten-raad!"

Churchill, vertegenwoordiger van het Engelse grootkapitaal, Roosevelt, vertegenwoordiger van het Amerikaanse imperialisme dat de hele wereld voor zijn uitbuiting opeist, en Stalin ... wie en wat vertegenwoordigt Stalin? Vertegenwoordigt hij de internationale arbeidersklasse? Of misschien zelfs het communisme? Of een communistisch Rusland? Wij menen van niet. Niemand anders dan Churchill heeft dit getuigd, toen hij na zijn terugkeer uit Rusland in het Lagerhuis verkondigde, dat in het Rusland van heden geen spoor meer over was van het communisme. Stalin vertegenwoordigt de dunne laag van de Russische bureaucratie, die, onder de symbolen van het communisme, de belangen van partijleiders, trust-directeurs en van het militaire en civiele bestuursapparaat voorstellen als de levensbelangen van de Russische arbeiders en boeren.

Deze drie wijzen hebben in het Oosten, in Jalta op de Krim, de Russische Riviera, opnieuw vergaderd en de wereld meegedeeld wat zij over leven en dood van de mensheid hebben besloten.

Wij herinneren ons nog de boodschap die in 1917 door de Raad van Arbeiders en Soldaten werd uitgezonden: Arbeiders en soldaten van alle landen, staakt de massamoord, gij zijt broeders, laat u niet door

uw uitbuiters tegen elkaar als beesten in de dood jagen. Verbroedert U!

Dat is nu 28 jaar geleden.

De Raad die nu in Rusland vergaderd heeft, is de grote Raad van Uitbuiters en Generaals. En de boodschap die zij de mensheid stuurt, is: Voortzetting van de massamoord totdat de kapitalistische concurrent, het Duitse Kapitaal, is gekraakt, een vrede waarin de uitbuiting van het gehele wereldproletariaat nog feller dan voorheen zal plaats hebben en een Nieuw-fascisme onder democratisch etiket, dat de arbeidersklasse van alle landen maakt tot de slaven en lijfeigenen van het grootkapitaal en de voorbereiding voor de derde wereld-oorlog!

Dat is de boodschap uit Jalta. Dat is het besluit van de drie wijzen in het Oosten: Churchill voor de Engelse, Roosevelt voor de Amerikaanse en Stalin voor de Russische uitbuiters en generaals.

En toch zal de rekening van deze drie en van de slavenhouders die zij vertegenwoordigen niet uitkomen. Toch zal het verzet tegen dood en slavernij, toch zal de revolutie komen. Toch zullen de werkelijke arbeiders en soldatenraden, de organen van de zich verzettende en strijdende arbeiders in werkpak en uniform, zich vormen. Want het is voor ons, arbeiders, de enige manier om te kunnen leven.

DE BEVRIJDING VAN DE
ARBEIDERSKLASSE MOET
HET WERK ZIJN VAN DE
ARBEIDERS ZELF.